

Bilag 3.

Udskrift af Østre Landsrets Dombog for VI. Afdeling.

Aar 1926 den 14. Januar blev afsagt følgende Dom i Sagen VI. Nr. 333/1925: Klejnsmed Julius Schmidt, Odense, mod Odense Byraad:

Klejnsmed Julius Schmidt, Odense, der er Medlem af Metalarbejdernes anerkendte Arbejdsløshedskasse, og som den 11. Juni 1925 havde opbrugt den ham tilstaaede Arbejdsløshedsunderstøttelse, ansøgte den 6. Juli s. A. det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Odense om at faa fortsat Hjælp i Henhold til § 31 i Loven af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Andragendet blev under 23. Juli s. A. afslaaet under Henvisning til, at Schmidt og hans Families Indkomst af Fortjeneste og oppebaaret vedtægtsmæssig Understøttelse indenfor de sidste 12 Maaneder tilsammen havde udgjort 3 289 Kr. eller mere end det af Odense Byraad fastsatte Maksimum: 2 700 Kr. for Berettigelse til at opnaa fortsat Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Under denne ved Retten for Odense Købstad m. v. forberedte Sag har nu Sagsøgeren, fornævnte Klejnsmed Schmidt, hvem der er meddelt fri Proces, paastaaet sig kendt berettiget til af de sagsøgte, Odense Byraad paa Odense Kommunes Vegne, at faa udbetalt ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til den fornævnte Lovbestemmelse.

De sagsøgte har paastaaet sig frifundne.

Ifølge § 31, 3die Stykke, i oftnævnte Lov kan Understøttelse som fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør ikke ydes, „dersom vedkommende bevislig i en Del af Aaret har tjent saa meget, som paa vedkommende Egn maa anses for tilstrækkeligt til at leve af hele Aaret“.

Tvisten drejer sig om Forstaaelsen af den citerede Bestemmelse.

Sagsøgeren hævder, at den kun tager Sigte paa egentlige Sæsonarbejdere, men derimod ikke omfatter Personer, der normalt har Arbejde hele Aaret. De sagsøgte gør derimod gældende, at Bestemmelsen omfatter alle Arbejdere.

Det er oplyst, at Sagsøgeren i de sidste 12 Maaneder forud for Ansøgningens Indgivelse har haft Beskæftigelse i følgende Tidsrum: 15. Juli 1924—10. Januar 1925, 24. Januar 1925—7. Februar s. A., 23. Februar 1925—1. Marts s. A. og 7. April 1925—24. April s. A., og derved i alt indtjent 2 589 Kr., hvortil kommer 400 Kr., udbetalt i ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, og en 16-aarig Datters Indtægt: 300 Kr., hvorved fremkommer det fornævnte samlede Beløb: 3 289 Kr.

Sagsøgeren, der har Hustru og 2 Børn under 15 Aar at forsørge, formener sig herefter berettiget til at faa fortsat Hjælp.

Saaledes som den omtalte Lovbestemmelse er formuleret, omfatter den alle Arbejdere. Forhandlingerne paa Rigsdagen viser nu vel, at de særlige Forhold, der gør sig gældende for Sæsonarbejdere, har haft en væsentlig Indflydelse paa Bestemmelsens Tilblivelse, men viser ikke, at det kun har været Meningen, at den skulde anvendes paa saadanne Arbejdere. De sagsøgte findes derfor at have været berettigede til at nægte at give Sagsøgeren Understøttelse og vil altsaa være at frifinde.